

Saldırı ve
provakasyonları
boşa çıkaralım!

Karkerî Hemû Welatan Yekbin !
PÊŞENG
BO ŞORES

29 KASIM 1985
ÖZEL EK

ORGANA KOMÎTA MERKEZÎ YA PARTIYA PÊŞENG A KARKERÎ KURDISTAN

Dî 2.11.1985'anda li Stockholm'ê ji bo pirozkirina 10 salîya partiya me şevê hat çêkirin. Dî şevê de li ser navê partiyê heval M.CIWAN a-xaftinek kv. Em vê axaftinê pêşkeşî xwendevanan dikim.

10 SALIYA PPKK QONAXEK NÛ YE

Mêvanên Heja,
Hevalno, Hogirno,

Hûn hemû bî xêr hatin vê şeva pirozba-hiya deh salîya partiya me. Dî vê şeva han de beri her tiştî dixwazim sipasi parti, hêz û kesên heval û dost bikim, ku dî pirozba-hiyê de beşdar bûne an jî bî name û mesa- jen xwe piştgiri, hevaltî û dostaniya xwe bî me re nişan dane.

Her wiha bî munaseba axaftina vê şevê, dixwazim li ser navê partiyê slavên xwe bîşînim jî wan heval û dostên ku fîrset neditne dî şevê de beşdarbûn an piştgiriya xwe diyaribûn, lê bî dilê xwe, bî raman û tevgera xwe li gel me ne, mil dane milê me. Disa pêwîstiyek grîng li ser milê xwe dibînim ku silavên şoreşgerî rêkîm jî wan parti- zan û dixwazên partiyê re ku li welat dî bin nîrê diktatoriya faşista kolonyalist a xwin- rêj de, dî bin xetaniya namlûyên sar û sin- gûyên bî xwin de, şer dikim, ala tekoşîna serbixweyi û azadiyê jî dest bernadim. Û car dîm pewiste ku silavên xwe rêkîm jî wan qehremanên lawên gelê Kurd re ku dî zin- danên dijîm in de, serî jî dijîm in danayim, bî dil û raman û berxwedanên xwe ve, u- mid, bawerî û şerefa gelê Kurd wek ala we- lat li ezman dihejinim. Silav jî wan peşmer- gên qehremanên hemû perçên Kurdistanê re, ku her çiqas dijîm jî çaralî de wek gu- rûn har êrişê dibîm ser wan jî, tekoşîna riz- garixwazi û ala azadiyê roj bî roj bilindtir dikim, xwina xwe jî xelasiya welat re dikim

bedel û agirê ruhe serxwebun û azadiyê, li ser çiyayên serbilind ên Kurdistanê vêxisti dihelim. Û a grîngtirin wezîfe li ser xwe di- binim ku, dî vê şeva han de, şehidên şore- şa Kurdistanê û en şoreşên hemû gelan di- bir binim, ku jî bo damezirandina dinyak gerdenaza bê xwinmeji û kedxwiri şer kirin, bî destên emperyalîstan, mêtîngexkaran, xwinrijên faşist an kedxwîren kevneperest hatin şehidkirin; berê xwe bîdîm karwanê şehidan û bankim, bêjîm "Şehidno! hezar hezar silav li we û a rasterî hezar hezar xwezi bî we ku jî dêvla bîndestî û serixwarkirîne we vê rîya piroz li ber me vekir!"

Geli mêvanên hêja,
Hevalno,

Partiya me; Partiya Pêşeng a Karkerî Kurdistan, isal deh salîya jiyana tekoşerîya xwe didomine. Dî Nisana 1975'a de hat damezirandin. Deh sal ne demekî dûr û di- rêje. Li gor diroka şerê rizgarixwazi ya gel û çînen bîndest, deh salên tekoşîne, wek dî salê de rojek be. Ji xwe dirok bî deh salan tê pivan.

Deh sal dî diroka rizgarixwazi û azadi ya gelê Kurdistan de jî ne qonaxek dûr û dirêj e. Gelê me, bî sed salan e li hember zîlm û zora dijîmîne kevneperestî kedxwûr û xwinrêj, bê rawestan û bê westan şer di- ke, xwina xwe drêje.

Lê gava em rawestîm û bala xwe bîdîm van deh salên li pey me mayî, emê bibînin ku erê demekî kurt e lê bî bûyeren tê de

pêkhati ve, dî rûpelên diroka Kurdistanê de bî layiqî çiyê xwe gurtiye, xwe kîriye merhelak nuh dî qanaxa diroka têkoşerî de.

Helbet gelî heval û mêvanan, têkoşîna mîletê Kurd deh sal berê dest pê nekir. Rehên dara serxwebûn û azadiya gelê Kurdistanê jî kûrayîya sedsalan xwe dîgrîn û tîn. Bî sedsalane ku mîletê Kurd lî dîji dîjminên dagirker şer dîke û seri hildide. Pîştî her êrişek hov û har gava serhildan têkçûne, dîjmin hesab kîriye ku pîştî tevgera rîzgari-xwaziya Kurd êdî şikiya ye û mesela Kurdi nemaye. Lê demek dirêj tê re neçuye, mîletê Kurd disa seri hildaye, disa doza mafên xwe yên millî û demokratîk, doza azadiya xwe kîriye.

Loma jî Partiya me avabûna xwe û vê tekoşîna xwe ya deh salan, wek dewama tevgera rîzgarixwazi ya mîletê Kurd a sedsalan dîzane. Lê her çî dewama vê tevgerêye jî, em avabûna partiya xwe, hesab dikim ku dî Kurdistanê Tirkîyê de merhelek bilûndîr û nûtir e. Lewra erê vê qonaxa ku em iro tede ne, ew jî qonaxa şerê rîzgarixwazi û bî dest xîstina mafên millî û demokratîk e, lê bî amanc û hedefên xwe ve, bî naveroka tekoşîna xwe ve û bî rê û dirbênan awaye tevgera xwe ve, jî tevgera pêşîn tê çîdakin. Tevgerên millî yê gelê me yên berê, weki hûn jî dîzanin pîrani dî bîm serokatiya beg û axên Kurdistanê, serekeşîran, reişên dinî û ronakbîrên niştîmanî yên çînên serdest de bûn. Erê wan jî doza mafên millî, doza welatekî serbixwe dikir, lê jî alî dîn ve guh nedîdan daxwaz û mafengelê Kurd. Dî bir û bawerî û programên xwe de, behsa bîdestxîstina mafên karkir û gundi-yên Kurdistanê, zenaatkar û zehmetkêşên welat yên ditir nedîkin. Û a grîngtirin jî ew bû ku pîraniya nufûsa welat jî wan zehmetkêşan jî krêkar û gundi-yên Kurdistanê pêk dihat. Serekên serhildanan gava seri hildan, bes bî tesira baweriyên millî u bî tesira peywendiyên eşîrî, derebegî u dinî wan li pey xwe dikêşandin. Zehmetkêşên welat daxwaz û berjewendiyên xwe yên esasi, mafên azadiyê ye heqî çî dî van tevgeran de nedidîtin. Pirê caran jî bo beg û serokeşîrên xwe an şêxên xwe diketin serhildanan, gava serokeşîr, beg an şêxên wan, baş de vedikişîyan, seri xwardîkin an jî

teslim dibûn, ew jî li pey wan diçûn. Gelek caran, jî ber berjewendiyên çîneyetî jî çînên serdest ên welat, pêşîya xwe dîr û dirêj nedîdîtin. Dî serhildanan de, nikaribûn yekîtiya pîraniya mîlet pêkbinin, bê istikrar bûn, bawerîya wan zû dîşkiya. Loma jî dîjmin, bî erîşên dîjwarî, bî dek û dolaban karibûn hêsatir van serhildanan bîro-xînin.

Dî rehberîya Marksîzm-Leninîzmê de li ser bir û bawerî û programek bî sosyalîzma zanîstî bîngêkîrî, avabûna partiya çîna karkerên Kurdistan, dî qonaxa tevgera rîzgarixwaza millî ya demokratîk de dî Kurdistanê Tirkîyê de merhelek nuh vekir. Carra pêşîn bû ku programê daxwaza millî li ser esase çîneyetî, li gor mafên krêkar, gundi û zehmetkêşên ditir ên welat; li gor mafên pîraniya nufûsa welat hat damezrandin.

Bî saya ronahîdîtinê vê bir û bawerîya zanîstî ye ku êdî, krêkar û gundi-yên welat ne jî bo axa, beg û serekeşîrên xwe, ne bes jî bo avakîrîna devletek millî, lê jî bo bîdest xîstina mafên xwe yên çîneyetî û azadiyan dî Kurdistanê serbixwe, demokratîk û azad de berê xwe dîdîm şerê rîzgariya welat. Gundiye Kurdistanê dibîne ku bî rîzgarîbuna welat ewe jî bibe xwedan zevî, wê jî binîrê axatiyê û peywendiyên eşîretî yên kevnare xelas bibe. Bî tîfaqa krêkar, gundi, zenaatkar, ronakbîr û zehmetkêşên ditirên welat; bî tîfaqa hemû hêzên welat, çî jin û çî mêr hemû bîndest û zehmetkêşên welat dî Kurdistanê serbixwe de wê bîbin efendi-yên xwe, xwediyê welatê xwe, azad, jî kedxwîrî û xwinrêjîyê dîr, dî nav adîlî û aşîtiyê de bîjin.

Gelî heval û mêvanan,

A sedem eve ku em dibêjin ku qonaxa jî deh sal berê de destpêkî, dî diroka Kurdistanê de merhelek bilûndîr û nuhtir e.

Dî van deh salên merhela nuh de bir û baweriyên sosyalîzma zanîstî, xwe da îspatkîrî ku, dî helkîrîna problemên civaka Kurdistan de, dî helkîrîna mesela millî li gor mafên pîraniya mîlet de bikêrhatîtrîn bir û bawerîye. Û heta bes ew dikare doz, daxwaz û problemên mîletê me dî esasi de helbîke, gelê me bîghîne armanca wî ya dawîn, bîghîne jîna rojen bê kedxwîrî, bê ser-

desti û bmdesti, jina rojen azadi, wekhevi û aşiti.

Loma ji dî van deh salên çûyi de, partiya me dî nav karker û gundiyanê Kurdistanê de, dî nav xort û xwendevanên welatê de şax veda, roj bî roj xelkê berê xwe pirtir dan tekoşina şoreşa millîya demokratîk a gelêri ya Kurdistanê. Tewgera şoreşgerî ya ji bo bî destxistina mafên millî û demokratîk, dî nav gelê de reh berda, karekterekî gelêri wergirt, li her quncikê welatê şax da û bû malê gel. Ev bir û bawerî û tevger, dî nav gelê de bî wi awayî hat meyandin, ku êdî dijimnê gelê me, ne bî êrişên xwe yê hov û har, ne ji bî dek û dolab û fêlbaziyan nikare bişkinê, bitemirîne û ji nava gelê rake. Êdî, tevgerê şoreşgerîya bê rawestan û bê nabên ava buye. Erê, rîya tekoşinê li ser xetek rast û fireh nameşe. Carna rasti fetlok û kaşan tê, carnan sist dibe paşê demine, lê ev yek qedera rîya me tayîn nakin. Wek tavana biharê tîn û diçin. Ê ku ciyê xwe bî himi girtiye, rîya rîzgarîyê, rîya roja zaferê ye. Êdî me baş bawerî pê anîye ku tu tavana teyrokên biharê wê nikarin rîya rojê ronî, germ û xweş bigrin.

Nimûna vê bawerîyê, ev pênc salên dawî yê bî nîre diktatorîya faşîst a xwin rêj e. Em hemû ji baş zanin ku sedemê hatina cûnta faşîst a Tirk, yek jê ji xurt bûn, gur û geşbûna tevgera rîzgarîya gelê Kurd bû. Berî 12'ê Îlona 1980'î roj bî roj tevgera şoreşgera Kurdistanê Tirkîyê xurttir dibû. Her ku diçû, hêviya (umîda) xelkê ji partiyên burjuwazîyê Tirkîyê dişikriya û berê xwe dida tevgera tekoşerîya rîzgarixwazî. Hest û bawerîyên millî dî nav gelê de fireh dibû. Vê yekê, tirs dî dilê metingehkarên Tirk û emperyalîstên hevalbendên wan firand û xewa wan revand. Loma ji gihast qonaxek wîlo ku, ji bilî darbek eskerî ya faşîst tu riyên ditir li ber xwe nedin.

Gava darba faşîst bî serket ji, yê ku mezintirin, tûj û tundtirin êriş çûn ser wan, yek jê ji gele Kurd bû. Herçiqaş berî darbê ji, sitemkarî, kedxwîrî û zordestîya li Kurdistanê dihat meşandin, ji ya derên ditirên dewleta Tirkîya pirtir bû ji, bî hatina hukmê diktatorîya faşîst, li Kurdistanê êriş, tadayî zilm û zorên nedîtî saz bûn. Yek bî yek bajar û gundên Kurdistanê ketin bî

postalên ordîya Tirk, namlûyên sar û sîngûyên durêj li her derê welatê me xwîna Kurdan rijand. Bî deh hezaran şoreşger, welatparêz û tekoşerên lawên gelê Kurd girtin avêtin binê zindanan. Bî sedan şoreşger dî işkencexanan de dî qereqolên polis û cendîrman de hatin şehîd kirin.

Diktatorîya faşîst a Tirk êrişên xwe yê esasî, bî ser parti û rêxistinên sosyalîst, welatparêz û şoreşger ên Kurdistan. Armanca wan ew bû ku, parti û rêxistinên ji nav gelê rakin, piştî tevgera şoreşgerîya niştîmanî bişkinin, gelê hêviyê bihêlin û bikin ku bawerîya mîlet bî roja xelasiyê bî zafera azadiyê nemine, pergala metingehkarîya kedxwîr, ciyê xwe dî welatê de tekuştir û mîre xwe dirêjtir bike.

Erê raste ku dî van pênc salên bî nîre diktatorîya xwinrêjê de, parti, rêxistin û kesên sosyalîst, şoreşger û welatparêzên welat, dî bî êrişê dijimnê ku pala xwe daye nîzama sermîyandariya emperyalîstê, gelek êşîyan, gelek xwin windakirin û tevgera rîzgarixwazîya niştîmanî gelek bî paşê de ket, lê diktatorîya faşîst çî kir nekir, nikaribû xebata şoreşgerî ya parti û hêzên gelê Kurdistanê ji holê rake, hest û bawerîyên niştîmanperwerî dî nav gelê de pûç bike. Dara serxwebûn û azadiyê a ku bî xwîn û xwêydana şoreşgerên welat hatiye avdan, ciyê xwe girtiye, rehên xwe bera kûrîyîya axa welatê daye. Dijimn çî bike ji, pîr pîr karibe guliyên dare biqurifine. Ew dar ne hîşk dibe û nema ji rehanê kare bê rakirin. Ew temamê gulîyan jêkin wê şaxên nûn zildayî, hê gur û geştir ji kokê de rabîn. Encama van pênc salên zordestî û xwinrêjîyê ji vê rastîyê radixe ber çavan.

Îro, piştî pênc salên, diktatorîya faşîst bî xwe ji mecbur bûye, îtiraf dike ku koka tekoşerên welatê nehatiye, parti û hêzên dixwazî "welatê perçe bikin" cardin dest bî kar kirine. Li hundir û li derveyî welatê ji bo amancên rîzgarixwazî xebat dikin.

Gelî heval û mêvanên hêja,

Van pênc salên han ne ku tenê dan xuyakirin ku tevgera şoreşgerî natemire. Her wiya gelek baş eşkere bû ku, diktatorîya faşîst nikare tu daxwazên mîlet bî cih ji bine. Dî bî nîre diktatorîya van pênc salan de, rewşa ciyakê her ku çû xerabtir bû. Bêkarî

birçibûni, bîhayî û feqiri zêdetir bû. Siyaseta abori ya diktatoriyê, ked û xwina gel bî awaki bê perwayî dumije, dibe dixê kisê çend monopolên birjûvaziyê giregrên welat û dixê kisê monopolên navnetewî yê emperyalist.

Çî Kurd û çî Tirk yan jî mîlyetên dîtir, jî rejim nerazine. Îro ew çêtir dibînin ku ev rejima faşist a serdest tu fêdê nagehinê wan, roj bî roj rewşa wan, halê wan xirabtir dike û li alî dîm jî piştî xwe daye çend dewlemendên giregrên Tirkîyê jî bo menfaetên wan li ser kar dîmine, jî bo menfaetên wan vê siyaseta abori dîmeşîne û jî bo menfaeta wan vê zîlm û zorê li saz-xistîye.

Gelî heval û mêvanan,

Çî li hundirê welat û çî jî li derva, îro rejima faşist a Tirkîyê ketiye tengasiyê. Kriza aboriya Tirkîyê derbas nabe. Jî bo derbaskirina kriza abori, hewqas zem, feqiri zîlm û zordestî anin jî lê disa iktisada welat sererast nebû. Îro ne ku bes zehmet-kêşên gelên Tirkîyê û Kurdistanê, her wiha ismek jî birjûvaziyê Tirk bî xwe jî nerazibûna xwe li dîji rejim, li dîji vê siyaseta abori nişan dîde. Ne ku muxalefeta gelan tenê li hember rejim kûrtir û firehtir buye, her wiha, alozi dijayeti û nerazibûn ketiye nava birjûvaziyê Tirk bî xwe jî. Li alîki muxalefeta gelan, li alî dîm dijayetiya nav birjûvazî bixwe, istîkrara rejim xera dike, dijarîyên nuh derdixê hemberî rejim. Her ku diçe pirtir cih li rejimê faşist teng dibe.

Dî warê navnetewî de jî rejima faşist a Tirkîyê, pêberî gelek gir û gruftên dijwar buye. Tirkîye her ku diçe, dî warê abori, siyasî û leşkerî de pirtir bî emperyalîzmê û bî taybetî jî bî emperyalîzma Emerîkî ve tê girêdan. Roj bî roj pirtir rola cendirmetiya emperyalîzma Emerîka û NATO ya êrişkar hildê ser milê xwe, bî tehdîtkarî berê xwe dîde welatên sosyalîst en cînar wek Yekîtiya Sovyet û Bulgarîstanê. Dî çarçêva planên NATO û hêzên şerxwazên kevneperestîrinê emperyalîzmê ku serakatiya wan Emerîka Reagen dikuşîne, a dî çarçêva planên wan de Tirkîye li herêma Rojhilata Navîn, siyasetek êrişkar dîmeşîne; anti-komunîzm, anti-Sovyetîzm, şovenîzm û nijadperestîyek êrişkar buye himê siyaseta

wê. Li hember Bulgarîstan, Yewnanîstan, Qîbrîs û gelên Ereb û cînar şovenîzmê radîpelkîne. Bî êrişên ser Kurdîstana Tirkîyê têr naxwe, destê xwe dirêjî perçên welatê me yê dîne jî dike. Vê siyaseta han, dî ware navnetewî de jî nerazibûn û dijayetiyeke li hember Tirkîyê tine holê.

Gelî hevalan,

Gelî mêvanên heja,

Erê îro, diktatoriya faşist a Tirkîyê dî hundir û qada navnetewî de ketiye tengasiyê, istîkrar dî siyaseta aboriya rejim de tune, nakokiyên nav rejim kûr dibin, lê baweriya partîya me ne ew e ku van nakokî, bê istîkrarî û tengasiyan bî serê xwe karibin vê rejimî xwînê biroxînin. Na, Li tu dere dîne nehatiye dîtî û li Tirkîyê jî wê neyê dîtî, ku rejim jî ber xwe ve bikeve, an bî kêfa xwe bêje ez serî te re dernaxim û ezê biçim. Çiqas bê istîkrarî, dijayeti û tengasiyê hebin jî, heta dî nava mîlet de hêzên mîxalîfên rejim, bî qeweta xwe ya têkoşerî rejim nexînin, van sedeman jî bo roxandina rejim ne bes in. Ê ku rejima faşist a diktatorî bixîne têkoşîna yekbûyî ya hêzên dîji faşîzmê ên Tirkîyê û Kurdîstana Tirkîyê ne. Heta gelê Tirkîyê û Kurdistanê, hemû hêzên dîji rejim ên her du welatan xwe nekî yek û êriş nebin ser diktatoriyê ew rejim hilnawêşe. Wi nirê zordestiyê jî ser gelê me ranabe.

Em hemû jî baş pê dîzanîna ku yek jî sedemên têkneçûna rejima faşist a esasî jî ewe ku têkoşîna her du gelan nebûye yek û bî berfirehî û aktîfî li hemberî rejim ranebûye. Perçebûn û xebata cuda cuda ya hêzên dîji faşîzmê, hîm li Kurdistanê, hîm jî li Tirkîyê berdewame. Rejim jî jî vê perçebûnê fêde digre û mîrê hukmê xwe yê diktatorî didomîne.

Gelî heval û mêvanan,

Partîya me, wezîfa roxandina rejima faşist, wezîfeke acil dîhesbîne, dîvê berî her tiştî çî Tirk çî Kurd û çî jî mîlyetên dîm em hemû, hêzên xwe bîkî yek û êriş bibî da ku rejima faşist hilweşînin. Hilweşandina rejim hîm wê rîya rîzgariya Kurdistanê veke û hîm jî rîya şoreşa gelîrîya gelê Tirk veke.

Jî bo yekgirtîna hemû hêzên dîji faşîzmê jî, berî her tiştî dîvê perçebûn û belabûn jî

nav hêzên çep û şoreşgêrên Kurdistanê û Tirkîyê rabe. Ger parti, rêxistin û hêzên çep û şoreşgêrên Tirkîyê û Kurdistanê Tirkîyê tifaqek demokratîk a şoreşgerî dî nav xwe de çekm û alternatifekî şoreşgerî ku wê xelasiya rastî nişani gelên me bide, derxînin meydanê, wê gavê hêsatir û tekûztr we yekitiya hemû hêzen diji faşizme pêk bê. Ev wazîfe hem li ser milê sosyalîst û şoreşgêrên Tirk hem jî li ser milên e Kurd e.

Iro xeterek li pêşiya her du gelan heye. Li alîkî jî diktatorîya faşîst bigre heta bi gîhê sosyal demokratîk Tirk, çî li hundirê welat û çî jî li dervayî welat kar dikim, dek û dolaban dîgerînin da ku mesela rîzgarîxwazî û mafên millî û demokratîk ên gelê Kurd dernekeve meydanê. Heta dixwazim tesîrê li komînist û çepên şoreşger ên Tirk bikin ku dev ji daxwaza dayîna mafên millî yê Kurdan berdin, alîkari û piştgirîya xwe jî doza Kurdi vekîşînin. Bî vê siyaseta fêlbazî û şovenîst dî xwazîm yekgirtîna têkoşîna her du gelan xera bikin wan perçe bikin û bî wî awayî nîrê zordestîye hêsater li ser wan bimeşînin. Partiya me bî her awayî hewl dide da ku bîkarîbe bala hemû hêzên çep ên Tirk û Kurd bîkîşîne ser vê siyaseta kirêt û planên perçekirîna têkoşîna gelan pûç bike.

Jî alî din dî nav tevgera Kurdi de jî hin kes û hêz hene ku rexne li tifaqên me bî sosyalîst û çepên Tirk re digrin, nerazîbûna xwe jî vê tifaqê re nişan didin. Heta hin kes bî tundi dijîminatîya vê yekê dikin. Li gor bawerîya me ev bawerî jî çewt in û zirarê didin tifaqa her du gelan. Û bê şik zirarê didin têkoşîna gelê Kurd bî xwe jî. Em baş zanin ku ne gelê Tirk, ne Ereb û ne jî Faris dijîminê gele Kurd in. Dijîminê me hemuyan hêzên birjuvazî û kevneperestên serdest ê welat û hevalbendên wan î emperyalîst in. Dijîminê me û wan mîsterek in. Ger em tifaqa gelê xwe û wan bikin yek berî her tiştî rêya têkoşîna gelê me hêsatir û zafêra gelê me nêzikîtr dibe. Em dijîminê xwe çî qas tenê bîhêlm û dost û mîtefîkên xwe pîrtir bikin rîya xelasiyê hew qas pîrtir jî bo me kintir dibe.

Bawerîya partiya me, dî tifaq û yekgirtîna têkoşîna gelê Kurd û Tirk de jî jî dema avabûnê û heta iro eve û jî nîha pê ve jî

wê ev be. Emê li ser ve bawerîye mîmeşîm û jî bo tifaqa têkoşîna herdu gelan çî wazîfe tekeve ser milên me emê pekkînin. Devê rîyê de li diji bir û bawerîyên çewt (Çî jî hêzên çep ên Tirk çî jî yê Kurd bê) emê rawestîm.

Mêvanên hêja,

Hevalno,

Dî roja îroyin de wazîfek grîngî ditir jî li ber hêzên niştîmanperwer û şoreşgêrên Kurdistanê Tirkîyê heye ku ew jî pêkanîna hevkarîya hemû hêzên niştîmanî, û avakîrîna cephek millî a demokratîk a gelîyê. Partiya me wek partiya çîna karkerên Kurdistanê, tîfeqekê dî nabêna hemû hêzên şoreşgêr û niştîmanî jî bo bî serketîna şoreşa millî a demokratîk a gelîyê pêwîst dîbine. Qonaxa me qonaxa şoreşa rîzgarîxwazî û azadîyêye. Dî vê qonaxê de tu parti an hêzek li serê xwe nîkare serî bî ve wazîfe re derxe. Jî bo avakîrîna Kurdistanê serbîxwe, demokratîk û azad dîvê hemû parti, rêxistin û hêzên şoreşger, niştîmanperwerên welat hêzên xwe yek bigrin û dî çarçewa cephek niştîmanîyî demokratîk bigên hev.

Iro em jî tifaq û yekgirtînek wîha bêpar in. Têkoşîna me çî li hundirê welat û çî jî li derva bela wela ye. Piştî bîserketîna diktatorîya faşîst û pêşdeçûna dewra kevneperestî, perçebûn dî nav hêzan de pîrtir bû. Hema hema bigre hemû partiyên Kurdistanê carek du car li zinar û newalan qewîmin, perçebûn dî nav wan de çê bû. Vê yekê gir û guruftan ber pêkanîna yekgirtîna hêzên niştîman perwarên Kurdistan dijwartir kir. Heta iro çend caran dî rîya hevkarî û yekgirtînek de her çî qas hin gav hatin avêtin jî jî ber problem û êşên kevî û nuh, heta iro rê li ber yekîti an tifaqekê vebû.

Her çî qas iro em jî baş dîbinin ku gelek problem li ber rîya tifaqa hêzên welatpêrêz ên Kurdistanê hene jî lê em dî wê bawerîyê de ne ku hemû parti, hêz û rêxistin heryek jî alî xwe de bî cidîyet berê xwe bide mesela tifaqê û xwe amadeyî hinek fedekarîyan bike mîmkun e ku dî demek nêz de yekgirtînek dî nabêna hêzên welatê de pêk bê. Helbet jî bo tifaqek wîlo em nîkarîn jî hêzan bîxwazîm ku dev jî prensîbên xwe yê esasî berdin. Heta ne lazîme ku dev jî prensîbên xwe yê esasî berdin jî. Lê,

divê baş bê zanin ku bêyi fedakari û beyi lihevhatinek maqûl tu tifaq ji çênabin.

Lî ser van esasan, partiya me iro ji amadeye ku, hevkarî an tifaqek dî nabêna hemû hêzên şoreşger û niştmani yê Kurdistanê Tirkîyê de, pêk bê. Weki berê ji me got; iro yek ji dijwariyên pêkanîna hevkarîyê ji perçebûyîna van salên dawî ye. Îro gelek hêz, rêxistin an grûbên nuh derketine. Lê ev veqetandin an perçebûn dî wate reki tabîî de pêk nehatiye û nemesiyaye. Hinek hêz an grûb bî navê partiyên ku jê veqetiyane derketine. Lî ser navê wan partîyan kardikim. Helbet vê çewtîtiyê nexweşî û dijayetiyan nuh bî xwere anîne.

Bir û bawerîya partiya me ewe, ku parti dibê van perçebûnan; derketina hêzên nuh berbiçav binin, ne ku çavên xwe li wan bigrin. Îro dî mesala tifaq û hevkarîyê de helbet divê li ser van hêz û grûbên nuh ji bê rawestan. Le li alî dî bawerîya partiya me ewe, ku dî pêkanîna hevkarî û tifaqê de gelek wazîfe dikeve ser milên van grûb, hêz an partiyên nuh ku ji hêzên ditir perçebûne, veqetiyane. Divê ew ji rojekê zûtir problemên xwe bî partiyên ku ji wan veqetiyane, bî wan re helbikim û wek hezîni serbî-

xwe, wek partiyên nuh, rêxistinên nuh ciyê xwe dî têkoşîna welat de bigrin daku rojekê zûtir tifaq, hevkarî yan cebheyek dî nav hêz u partiyên welat ên niştmani de pêk bê. Prensîbên partiya me ewe; em; hêzên ku nuh derketine, ger li ser navê partiyên berê ji wan veqetiyane, lî ser navê wan xeber nedim û idîa nekim ku wan temsil dikim; li gor bir û bawerîya me bî çî awariyê veqetiyane bîra veqetî hêzên wan, qewetên wan çî dibin bîra bîbin, divê ev hêz û parti û rêxistinên ditir bigihîjin hev tifaqekê dî nav hev de pêk binim. Wazîfa ku li ser vê yekê bikeve ser milê me, emê bî cih binin û em dixwazim hemû parti, rêxistin û grûbên welat ên şoreşger û niştimanperwer ên dîjî ve wazîfa han bî cih binin. Ger em yekîti bîkin, bigihîjin tifaqê, dîjîmîni kare bî me, rîya xelasi û rizgarîyê wê kintir be, roja zaferê wê zûtir be.

Bijî Yekîtiya Hêzên Niştimanperwer ên Kurdistan!

Bijî Yekîtiya Hêzên Dijî Faşîzmê Ên Kurdistanê Tirkîyê û Tirkîyê!

Bimre Diktatorîya Faşîst!

Bijî PPKK

Bijî Enternasyonalîzma Proletarya!